

Tài thật! Nguyễn Xuân Phúc biến trụ sở Liên Hiệp Quốc tại New York thành... Chùa Bà Đanh

Nguyễn Duy – Thoibao.de (Tổng hợp)

25/9/2021

Khán phòng đại hội đồng Liên Hiệp Quốc vắng như Chùa Bà Đanh khi Nguyễn Xuân Phúc phát biểu

Đất nước Việt Nam ra nông nổi như hôm nay là bởi ĐCS. Dân thì đói nghèo, đạo đức xã hội thì xuống cấp, người dân thì tản mác khắp nơi làm cu li, đất nước này bị thế giới khinh khi đến thậm tệ, nói thật không nổi nhục nào to lớn bằng nỗi nhục này. Tuy nhiên, trong nước thì đảng vẫn cho ban tuyên giáo mở hết công suất ca ngợi rằng, đảng sáng suốt, đảng tài tình.

Nguyễn Xuân Phúc hiện đang ở New York, tiếng là đi dự Đại hội đồng Liên hợp quốc lần thứ 76 nhưng thực chất là đi ăn mỳ vaccine. Đã ăn mỳ mà giọng điệu rất kẻ cả, nào là Mỹ phải giúp Việt Nam thế này, Nhật phải giúp Việt Nam thế kia, Úc phải giúp Việt Nam thế nọ vv... nói chung đi xin mà nói như ra lệnh không khác nào cách đối xử với nhân dân. Thói hách dịch, trịnh thượng, kiêu ngạo đã ăn vào máu người Cộng Sản từ lâu. Dân các nước trên thế giới thì coi khinh người dân Việt Nam ra mặt, còn lãnh đạo các nước trên thế giới thì rất khinh khi lãnh đạo CS Việt Nam nhưng cái khinh của họ khéo léo hơn mà thôi.

Ông Lý Quang Diệu từng nói: “Chúng ta không thể cầm bát đi ăn mày. Thế giới không ai nợ nần gì chúng ta”. Đây là lời nói của một con người lãnh đạo tài năng, và thực tế là ông đã đưa Singapore phát triển vượt bậc, sánh ngang những nước giàu có trên thế giới và kết quả ông được cả thế giới kính trọng. Còn quan chức CS thì ngược lại, họ xách bát đi khắp thế giới ăn mày, nhưng họ không lo cho nhân mà họ chia chác nhau làm giàu. Vậy thì sao thế giới không khinh bỉ họ?

Đất nước Việt Nam là một cái trại tế bần vĩ đại với hàng triệu kẻ ăn xin trên lưng nhân dân. Đừng nhầm tưởng những người ăn xin, lẩn lóc ngoài đầu đường xó chợ mới là ăn mày. Trong khía cạnh số phận và công việc, họ thật sự là những người ăn xin nhưng sâu xa hơn, trên góc độ chính trị, họ cũng là những người đang bố thí cho các quan, các quan mới là kẻ ăn mày. Chính vì thế, khi ông Nguyễn Xuân Phúc phát biểu tại đại hội đồng Liên Hiệp Quốc vào ngày 22/9 hầu hết đại biểu quay lưng bỏ đi để lại kháng phòng trống rỗng với le que một vài người.

Sự đáng khinh của những kẻ cầm quyền nhưng thích ăn mày

Giới ăn mày, ăn xin họ rất sòng phẳng, cho dù sự sòng phẳng này có léo hánh, có xảo quyết (mạnh khỏe mà vẫn đóng bộ yếu đuối để lẩn lóc ăn xin) chẳng nữa thì ít nhất, họ cũng chấp nhận thân phận của một người ngửa tay xin sự ban ơn, xin lòng thương của đồng loại. Họ không dăm dúi về thân phận ăn mày của mình, họ hoàn toàn khác với các quan chức.

Khi các quan ăn chặn thuế của nhân dân, biển thủ công quỹ, điều này chứng tỏ bọn họ đã thành một loại “ăn mày của ăn mày”. Tuy trên mình họ vận veston lịch lãm nhưng cạy cho cùng, quan chức càng lớn thì mức độ ăn mày và độ dày của da mặt càng cao, chả có gì để hãnh diện hay tự hào!

Thế nhưng bọn họ vẫn dương dương tự đắc, tự cho mình tài giỏi, đạo đức, biết cống hiến cho xã hội. Đó là một bi kịch của dân tộc! Không có bi kịch nào lớn hơn bi kịch mà ở đó, những kẻ ăn mày lại luôn xem mình là ân nhân, là kẻ bố thí, còn những người bố thí lại phải sống thân phận ăn mày. Điều đó đang xảy ra trên đất nước này.

Những vị quan chức Việt Nam – thông qua những chuyến xuất ngoại hay xin quốc gia mà họ đến thăm, công nhận Việt Nam đã có “nền kinh tế thị trường” thật ra chỉ là những kẻ ăn mày đội lốt chính khách. Hình ảnh chủ tịch nước đặt chân lên nước Mỹ được thế giới nhìn nhận như là một kẻ ăn xin vĩ đại. Ông at đến đây để ngửa tay năn nỉ Mỹ cho đảng thêm vaccine để rồi quỹ vaccine tại Việt Nam được bảo toàn trong ngân hàng để đảng kiếm lời và sau đó là chiếm dụng.

Chuyến thăm của Nguyễn Xuân Phúc đến Mỹ là một chuyến đi “ăn mày” không hơn không kém. Ất hẳn rất nhiều đại diện các nước tại khán phòng là những người từng bị Nguyễn Xuân Phúc, Phạm Minh Chính hay Vương Đình Huệ ăn xin vaccine của họ. Với một chính quyền thu tiền dân mua vaccine nhưng lại đi xin vaccine về chích cho dân thì ai xem trọng? Vì thế mà kháng phòng đại hội đồng Liên Hiệp Quốc vắng như Chùa Bà Đanh là vậy.

Kiểm tiền nhiều nhưng không lo cho dân

Việt Nam đứng vào hàng thứ 3 trong khu vực Châu Á về thặng dư với Hoa Kỳ. Thêm nữa, gần đây một số mặt hàng xuất cảng sang Hoa Kỳ bị trở ngại vì phẩm chất thấp, nhứt là loại thủy sản, như vụ cá basa, tôm ... Mỗi năm Việt Nam xuất siêu sang thị trường Mỹ trên 52 tỷ đô, một con số rất lớn. Tuy đô la chảy từ Mỹ vào Việt Nam như thế nhưng đất nhưng chính quyền CS Việt Nam là một chính quyền tham nhũng bậc nhất thế giới. Họ sẽ rút rửa phần lớn tiền thặng dư đó biến thủ để mua nhà Mỹ, cho con du học Mỹ và đầu tư thẻ xanh. Vậy thì ai tôn trọng?

Theo những gì ông bộ trưởng tài chính Hồ Đức Phớc thì ngân sách tuột gần đây, ông Nguyễn Xuân Phúc đi Mỹ với tư thế của một gã ăn xin đúng nghĩa.

Cộng Sản Việt Nam đang nỗ lực kết nối và xích lại gần với tân chánh phủ Trump, đa phần vì nhu cầu kinh tế thương mại, cần Mỹ hỗ trợ trong chánh sách quan hệ thương mại song phương Mỹ-Việt, dựa trên nền kinh tế tự do và công bằng, sau khi Hoa Kỳ rút ra khỏi TPP, trong lúc Hà Nội đang gặp khó khăn về kinh tế, nhưng tới nay vẫn được xuất siêu với Hoa Kỳ trong khi phải nhập siêu hàng hoá rác rưởi từ Bắc Kinh.

Dự đại hội đồng LHQ là phụ, ăn mày là chính

Trong nhiệm kỳ của Biden, chính sách ngoại giao có chiều hướng có lợi cho Việt Nam. Tuy nhiên, quân sự của chĩa ra ĐCS Việt Nam không nhận họ chỉ nhận miếng bánh kinh tế vì miếng bánh đó mang lại tiền bạc cho đảng và cho quan chức tham nhũng.

Ông Nguyễn Xuân Phúc sẽ thực hiện chuyến thăm chính thức đến Cuba từ ngày 18 đến 20-9 và sau đó là đến Mỹ dự phiên họp của Đại hội đồng Liên hợp quốc.

Ngoài các mục tiêu đối ngoại truyền thống, chuyến đi này của ông Nguyễn Xuân Phúc còn được mô tả là để “triển khai mạnh mẽ chiến lược ngoại giao vắc-xin, vận động các nước, tổ chức quốc tế hỗ trợ vắc-xin, trang thiết bị, vật tư y tế phòng chống Covid-19” cho Việt Nam. Tuy nhiên, đó là cách dùng từ ngữ hoa mỹ mà thôi, họ đi ăn mày.

Cuba là một nước nghèo còn thiếu thốn trăm bề vì sự hà khắc của chính quyền CS Cuba, tuy nhiên về mặt y học, chính quyền Cuba hơn hẳn chính quyền CS Việt Nam. Ít ra họ đã sản xuất được vaccine trước Việt Nam, tuy là vaccine chưa được nhiều nước công nhận.

Trước đó, một quan chức cấp cao khác của nhà nước Việt Nam là Chủ tịch Quốc hội Vương Đình Huệ cũng đã có chuyến thăm một vài nước Châu Âu từ ngày 5 đến ngày 11 tháng 9. Một trong những mục tiêu của chuyến đi trên của ông Huệ cũng là xin viện trợ vaccine.

Tội lỗi của ĐCS

Việt Nam đã đặt ngoại giao vaccine thành trọng tâm của các hoạt động đối ngoại, với việc thành lập Tổ công tác của Chính phủ về ngoại giao vắc-xin hôm 16 tháng 8. Ngoại giao vaccine được coi là ưu tiên hàng đầu trong tất cả các hoạt động đối ngoại của toàn bộ hệ thống chính trị bên Đảng lẫn Nhà nước.

Việt Nam đang có nhu cầu nguồn cung vaccine rất lớn, với việc dịch bệnh vẫn diễn biến nghiêm trọng, trong khi mới chỉ có khoảng 5 phần trăm dân số được tiêm chủng đầy đủ.

Phần lớn số vaccine đã được đưa vào sử dụng ở Việt Nam là đến từ các nguồn viện trợ thông qua chương trình điều phối vắc-xin COVAX của Tổ chức Y tế Thế giới, hoặc được gửi trực tiếp từ quốc gia trao tặng.

Không lo đàm phán để mua vaccine là lỗi rất lớn của chính quyền CS. Hiện nay Việt Nam đã hơn 60 vạn người nhiễm, gần 2 vạn người chết và hơn 1.500 trẻ em mồ côi cả cha lẫn mẹ, tội đó ai gánh.

Với người CS dường như họ không còn dây thần kinh xấu hổ. Ông chủ tịch nước phát biểu bị đại biểu quay lưng là nỗi nhục rất lớn, nhưng họ vẫn phớt lờ, vì sao? Vì họ có một lớp da mặt dày nên họ không cảm giác được nỗi nhục đó.

[Thoibao.de](http://thoibao.de)